

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз Пр 3/2023
22.02.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Милене Рашић, Дубравке Дамјановић, Мирољуба Томића и Татјане Вуковић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Немањом Симићевићем, као записничарем, у прекршајном предмету окривљеног АА, због прекршаја из члана 332. став 1. тачка 8) Закона о безбедности саобраћаја на путевима, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца ПТЗ 972/22 од 26.01.2023.године, поднетом против правноснажне пресуде Прекршајног суда у Београду Пр.бр.29065/21 од 01.09.2022.године, у седници већа одржаној дана 22.02.2023. године, донео је:

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца ПТЗ 972/22 од 26.01.2023. године, па се **ПРЕИНАЧАВА** правноснажна пресуда Прекршајног суда у Београду Пр.бр.29065/21 од 01.09.2022.године, тако што Врховни касациони суд према окривљеном АА, на основу одредбе члана 248. став 1. тачка 6) Закона о прекршајима ("Службени гласник РС", број 65/2013), **ОБУСТАВЉА ПРЕКРШАЈНИ ПОСТУПАК** за прекршај из члана 332. став 1. тачка 8) Закона о безбедности саобраћаја на путевима, због наступања апсолутне застарелости прекршајног гоњења.

Трошкови поступка падају на терет суда.

Образложење

Пресудом Прекршајног суда у Београду Пр.бр.29065/21 од 01.09.2022.године, окривљени АА оглашен је одговорним да је извршио прекршај из члана 332. став 1. тачка 8) Закона о безбедности саобраћаја на путевима и осуђен на новчану казну у износу од 10.000,00 динара.

Истом пресудом, применом члана 335. став 1. тачка 9) Закона о безбедности саобраћаја на путевима окривљеном су за учињени прекршај изречена четири казнена поена, а применом члана 338. став 1. тачка 5) истог закона, окривљеном је изречена заштитна мера забране управљања путничким моторним возилом „Б“ категорије у трајању од тридесет дана. Окривљени је обавезан да на име трошкова прекршајног поступка плати паушални износ од 3.000,00 динара.

Против наведене правноснажне пресуде, Републички јавни тужилац поднео је захтев за заштиту законитости ПТЗ 972/22 од 26.01.2023. године, због битне повреде одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4) у вези члана 161. став 1. у вези члана 259. став 1. Закона о прекршајима, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и преиначи побијану пресуду тако што ће на основу члана 248. став 1. тачка 6. Закона о прекршајима према окривљеном АА за прекршај из члана 332. став 1. тачка 8) Закона о безбедности саобраћаја на путевима обуставити прекршајни поступак и одредити да трошкови прекршајног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Након што је поступио у смислу одредбе члана 286. став 2. Закона о прекршајима ("Службени гласник РС", број 65/2013), Врховни касациони суд је одржао седницу већа, на којој је размотрио списе предмета, са пресудом против које је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца је основан.

Основано се у захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца истиче да је пресудом Прекршајног суда у Београду Пр.бр.29065/21 од 01.09.2022.године учињена битна повреда одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4) у вези члана 161. став 1. у вези члана 259. став 1. Закона о прекршајима.

Одредбом члана 93. став 3. Закона о прекршајима прописано је да окривљени има право да се брани сам или уз стручну помоћ браниоца кога сам одабере.

Чланом 161. став 1. истог закона, прописано је да, ако окривљени има браниоца, све одлуке од чијег достављања тече рок за жалбу – доставиће се само браниоцу, а ако их има више, само једном од њих и тиме се достављање окривљеном сматра извршеним, а према члану 246. став 1. Закона је прописано да се писано израђена пресуда доставља подносиоцу захтева и окривљеном по одредбама о достављању тог закона.

Према члану 259. став 1. истог закона, жалбу могу изјавити окривљени, бранилац и подносилац захтева, док је ставом 4. истог члана прописано да рок за жалбу тече од дана од када је окривљеном достављен препис пресуде, а ако окривљени има браниоца, од дана када је њему достављен препис пресуде.

Према стању у списима, првостепени суд своју пресуду није доставио браниоцима окривљеног и на тај начин је повредио право одбране окривљеног.

Наиме, из списка предмета произилази да је дана 22.02.2021.године донето решење о покретању прекршајног поступка против окривљеног АА, да је затим дана 04.04.2022.године првостепеном суду достављен поднесак браниоца окривљеног, адвоката Анђеле Савовић, у чијем прилогу се налази пуномоћје дато адвокатима Анђели Савовић и Вањи Савовић, да окривљеног заступају у том предмету, као и да је првостепена пресуда донета дана 01.09.2022.године, да је иста достављена окривљеном АА дана 19.09.2022.године и да је постала правноснажна дана 28.09.2022.године.

Међутим, првостепени суд, иако на описани начин обавештен да је окривљени ангажовао браниоце, истима није доставио првостепену пресуду. Наведени пропуст, имао је за последицу да је браниоцима окривљеног ускраћена могућност да као овлашћено лице за подношење редовног правног лека против првостепене пресуде прекршајног суда, сходно одредби члана 259. став 1. Закона о прекршајима, поднесу жалбу у корист окривљеног. Тиме је повређено право одбране окривљеног у жалбеном поступку, што је утицало на законито и правилно доношење другостепене одлуке и учињена је на штету окривљеног битна повреда одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4) у вези члана 161. став 1. у вези члана 259. став 1. Закона о прекршајима, што се основано истиче у поднетом захтеву.

Због учињене повреде одредаба прекршајног поступка, побијану пресуду Прекршајног суда у Београду Пр.бр.29065/21 од 01.09.2022.године би требало укинути и предмет вратити првостепеном суду на поновно одлучивање.

Међутим, како је окривљени АА прекршај који му је стављен на терет, према изреци првостепене пресуде, учинио дана 13.12.2020. године, то је дана 13.12.2022. године наступила апсолутна застарелост прекршајног гоњења у конкретном случају, сходно одредби члана 84. став 1. и став 7. Закона о прекршајима.

Наиме, одредбом члана 84. став 1. Закона о прекршајима, прописано је да се прекршајни поступак не може покренути ако протекне једна година од дана када је прекршај учињен, а одредбом става 7. истог члана, прописано је да прекршајно гоњење застарева у сваком случају кад протекне два пута онолико времена колико се по закону тражи за застарелост гоњења.

Како се застарелост прекршајног гоњења рачуна од дана учињеног прекршаја, то је у конкретном случају застарелост наступила дана 13.12.2022. године, а из којих разлога је Врховни касациони суд преиначио побијану пресуду тако што је прекршајни поступак против окривљеног АА обуставио, на основу члана 248. став 1. тачка 6) Закона о прекршајима ("Службени гласник РС", број 65/2013).

Одлука о трошковима поступка донета је на основу члана 141. став 2. Закона о прекршајима ("Службени гласник РС", број 65/2013).

Са свега изложеног донета је одлука као у изреци.

**Записничар-саветник
Немања Симићевић, с.р.**

**Председника већа-судија
Невенка Важић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић